

288

1721. Φιρμάνιον Μαΐου, σ. 'Αχμέτ Γ', περί τρόπου πληρωμῆς φόρων τῆς νήσου Σύμης,
μνημ. ἐν 252, σ. 365. 'Εδ. ἐν 370, σ. 334-335.

289

1721. Γράμμα πΚ. 'Ιερεμίου Γ', περί λύσεως ζητημάτων κληρον. δικαίου, ἐν 70, Α' σ. 146-148 καὶ ἐν 63, σ. 8-19. Πρβλ. 275, σ. 736-740.

(α') — Πατὴρ ἢ μητὴρ ἐπὶ ἐνὶ παιδί ἀποθανόντων, εἶτα ἀποθάνῃ καὶ τὸ παιδίον ἀνήλικον καὶ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν εἰς αὔξησιν ἡλικίας, τότε γίνεται ἡ τριμοιρία καὶ τὸ μὲν ἐν μέρος δίδεται εἰς τὴν θανόντα καὶ τὰ μνημόσυνα τοῦ ἀποικομένου, τὸ δὲ ἕτερον μέρος λαμβάνει τὸ ζῶν μέρος ἐκ τοῦ ἀνδρογόνου, ὁ πατὴρ τυχὸν ἢ ἡ μήτηρ, καὶ τὸ ἄλλο ὁ πάππος ἢ ἡ μάμμη τοῦ θανόντος παιδίου. "Ὅταν δὲ πατὴρ ἢ μήτηρ ἀποθάνῃ ἐπὶ παιδί, καὶ τὸ παιδίον αὔξηθῆν καὶ ἐλθὸν εἰς νόμον ἡλικίαν καὶ γενόμενον χρόνων δεκατεσσάρων, ἀποθάνῃ, τῆν-καῦτα τριμοιρίαν οὐ δεῖ γίνεσθαι ἀλλὰ τὸ ζῶν μέρος, πατὴρ εἰ τύχοι, ἢ μήτηρ, κληρονομεῖ τὸ τεθνηκὸς παιδίον.

(β') — Μητὴρ δὲ ἀποθανούσης ἐπὶ παιδίων, αἰ πρὸς τὴν γυναῖκα παρὰ τοῦ ἀνδρὸς πρὸ γάμου δωρεαὶ κληρονομία γίνεται τοῦ παιδὸς μετὰ τῆς λοιπῆς μητρικῆς αὐτοῦ περιουσίας.

(γ') — Εἶτα καὶ τοῦ παιδὸς θανόντος ἀνήλικου ἢ ἐνηλικίου, οἱ κληρονόμοι ἐκείνου, ὡς ἀνωτέρω διελέχθη, κληρονομοῦσι πάντα. Ἐνέων δὲ τοῦ τεθνεῶτος μὴ ὄντων, πατὴρ δηλονότι ἢ μητὴρ, ἢ πάππος, ἢ μάμμη, ἢ καὶ προπάππος καὶ προμάμμη, τότε τριμοιρία οὐ γίνεται, ἀλλ' οἱ πλησιέστεροι καὶ οἱ ἐγγύτεροι συγγενεῖς κληρονόμοι γίνονται.

(δ') — Ὁ δὲ ἀνὴρ, θανούσης τῆς γυναίκος αὐτοῦ, οὐ ἐπιστρέφει οὐδ' ἀποδίδοσιν ἄς παρ' ἐκείνης ἔφθη λαβὼν πρὸ γάμου δωρεάς.

(ε') — Πατὴρ δὲ ἀποθανόντος ἐπὶ παιδί, εἶτα καὶ τοῦ παιδὸς θανόντος καὶ τριμοιρίας γενομένης, ἡ γυνὴ οὐ λαμβάνει ἅπερ ἐδωρήσατο πρὸ γάμου τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ταῦτα, τὰ παρ' αὐτῆς τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς δωρηθέντα πρὸ γάμου, συναριθμοῦνται μετὰ τῆς λοιπῆς ἐκείνου περιουσίας. Καὶ τριμοιρίας γενομένης, τὸ μὲν ἐν μέρος δίδεται εἰς τὸν θάνατον καὶ τὰ μνημόσυνα τῶν ἀποικομένων, τὸ δὲ ἕτερον μέρος λαμβάνει ἡ γυνή, ἢ καὶ μήτηρ, δηλονότι, τοῦ καταλειφθέντος ἐκείνου παιδίου...».

290

1721. Φιρμάνιον ρυθμιζὸν τὰς σχέσεις φράγκων καὶ ραγιαδῶν τῆς νήσου Νάξου,
ἐν 146, σ. 80-83.

291

1721. Φιρμάνιον τῆς 21 'Οκτ. περί ἀπαγορεύσεως συνάψεως τετάρτου γάμου μεταξὺ χριστιανῶν, μέσῳ τῶν τουρκικῶν 'Αρχῶν,
ἐν 32, σ. 153-154.

